

Edward Krause, Ryszard Mazurowski

Broniewice, pow. Mogilno. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 4, 21-22

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BARTOLTY WIELKIE,
pow. Olsztyn

patrz wczesne średniowiecze

BISKUPIN, pow. Żnin

patrz wczesne średniowiecze

Stanowisko 18.

BRONIEWICE, pow. Mogilno

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Poznaniu

Stanowisko 1

Badania prowadzili mgr Edward Krause (autor sprawozdania) i mgr Ryszard Mazurowski. Finansował WKZ w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań. Stanowisko wielokulturowe. Osada otwarta grupy brzeskokujawskiej kultury lendzielskiej, ślady osadnictwa kultury amfor kulistych, kultury iwieńskiej i kultury łużyckiej, osada otwarta kultury przeworskiej, osada otwarta wczesnośredniowieczna i późnośredniowieczna (XII — koniec XIII/XIV w.).

Prace wykopaliskowe prowadzone w ramach kompleksowych badań ratowniczych w rejonie Jeziora Pakoskiego. Stanowisko położone jest na zachodnim brzegu jeziora na płaskim wzniesieniu pierwszej terasy jeziornej, o powierzchni około 4 ha, z czego na stanowisko przypada około 2 ha. Zagrożoną spiętrzeniem i zalaniem część stanowiska przebadano wykopami sondażowymi szerokości 1 m, lokowanymi co 20 m, a następnie po rozpoznaniu stratygrafii założono wykopy szerokopłaszczyznowe. Ogółem przebadano 10 arów i przygotowano do badań na rok przyszły 7 arów.

Stwierdzono wyraźnie osadnictwo ludności kultury lendzielskiej (grupa brzesko-kujawska), ślady penetracji terenu przez ludność kultury amfor kulistych, iwieńskiej i łużyckiej. Ponowny nawrót intensywnego osadnictwa określa się na okres późno-lateński oraz na XII—XIII/XIV w.

Na prawie całym stanowisku odkryto obecność warstwy kulturowej, o miąższości dochodzącej do 1 m, zalegającej w większości jednak na złożu wtórnym, po zakończeniu zaobserwowano, że osadnictwo neolityczne koncentruje się w północnej części, a osadnictwo późnolateńskie i wczesnośredniowieczne w środkowej i południowej części stanowiska. Na neolitycznej osadzie udało się uchwycić stratygraficzne powiązania między jamami lendzielskimi. Niewykluczona jest tu możliwość uchwycenia takich powiązań między obiektami późnolateńskimi oraz między wczesnośredniowiecznymi.

Na neolitycznej części stanowiska odkryto i wyeksplorowano 14 jam i glinianek, 1 grób szkieletowy oraz odkryto długi dom „trapezowaty” kultury lendzielskiej. Z zabytków ruchomych tejże kultury wymienić należy około 10 „koralików” z muszli, fragment zdobionej bransolety kościanej, szydła kościane, cały szereg różnych narzędzi i odpadów krzemiennych, ułamki naczyń i kości zwierzęce oraz węgle drzewne. Grób szkieletowy znajdował się na osadzie, osobnik leżał na prawym boku w pozycji skurczonej, z twarzą zwróconą na północ a głową na wschód. Przypisano obiekt kulturze lendzielskiej, ze względu na obecność w nim ułamków naczyń tejże kultury. Ślady domu zachowały się w postaci wyraźnego ciągu rowu fundamentowego. Uchwycono południową część chaty od węższej ściany szczytowej. W wykopach znajdowano także ułamki naczyń kultury amfor kulistych, iwieńskiej i łużyckiej. Z okresu późnolateńskiego (kultura przeworska), odkryto i przebadano 6 jam i 2 ziemianki bardzo bogate w materiał ceramiczny i kostny, a z okresu wczesnośredniowiecznego 13 jam, 1 palenisko, w których z bardziej ciekawych zabytków znaleziono: 5 noży, belt kuszy, zdobioną oprawkę rogową do noża, brązowy esowaty kabłączek skroniowy oraz płytkę brązową — okucie kształtu trapezowatego, zdobioną ornamentem punktowym, tworzącym stylizowaną wić winną oraz liście akantu, datowaną wstępnie na XII i I poł. XIII w. Ponadto w jamach występuje obficie ceramika całkowicie obtaczana, silnie profilowana, zdobiona rowkami dookólnymi i rzadziej stempelkami czy linią falistą.

Kontynuacja badań przewidziana jest w 1971 roku.

CHEŁM, pow. Bochnia	patrz wczesne średniowiecze
CZAJĘCZYCE, pow. Proszowice	patrz epoka brązu
DAMICE, pow. Miechów	patrz wczesne średniowiecze
DOBIESZEWICE, pow. Mogilno	patrz okres wpływów rzymskich
Stanowisko 1	
<u>DOBIESZEWICE</u> , pow. Mogilno	Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Poznaniu
Stanowisko 2	